

Milí přátelé, bratři a sestry,

možná si řeknete, že to dnešní kázání nebude pro vás, protože si pomyslíte: **Já přece nemám tolik majetku, jako ten bohatý muž z příběhu evangelia.** A mě se jistě netýká ani to slovo Pána Ježíše: „**Jak těžko vejdou do Božího království ti, kdo mají bohatství!**“ Tak bohatý přece nejsem. Opravdu ne?

Zkusme se na problém bohatství podívat v trochu jiném světle. V kázání na hoře pronese Pán Ježíš 9 blahoslavenství. A hned v prvním z nich říká: „**Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské.** Co to znamená? Že zákonitě existuje také duchovní bohatství. Ovšem zde bych to ještě, když dovolíte, rozdělil, na dobré duchovní bohatství a na špatné duchovní bohatství.

Bohatý je samozřejmě každý, kdo uvěřil v Ježíše Krista jako ve svého Pána a Spasitele a získal tak věčný život. To je největší bohatství, které může člověk mít, i kdyby zůstal chudý jako kostelní myš. Kdybychom to ovšem měli parafrázovat na ten příběh bohatého muže, pak se podívejme, o co tam ve skutečnosti jde. „**Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?**“ A Pán Ježíš mu řekne: **Přikázání znáš: Nezabiješ, nezcizoložíš, nebudeš krást, nevydáš křivé svědectví, nebudeš podvádět, cti svého otce i svou matku!**“ Na to ale ten pan Dokonalý Ježíši odpoví: „**Mistře, to všechno jsem dodržoval od svého mládí.**“ Co v tom rozhovoru ale můžeme číst mezi řádky? Že dodržovat Boží přikázání nedává člověku uspokojení a jistotu věčného života. Že žít slušným a spokojeným životem se zaměřením sám na sebe, člověka jednoduše nemůže uspokojit. I proto na toho muže Pán Ježíš s láskou pohlédl a řekl mu: „**Jedno ti schází. Jdi, prodej všechno, co máš, rozdej chudým a budeš mít poklad v nebi; pak přijď a následuj mne!**“ Jak víme z příběhu, ten muž **svěsil hlavu a smuten odešel, neboť měl mnoho majetku.** Ten muž si nedokázal představit, že by své bohatství rozdál těm, kteří si ho nezaslouží. Že by tito chudí měli dostat zadarmo z jeho bohatství a on sám díky tomu by měl přijít na mizinu? Není to postaveno na hlavu? Že by to všechno jednoduše zahodil, opustil výhody a jistoty svého dosavadního života a měl následovat Krista, který **nená ani kde hlavu složit?** To bylo pro něj velmi těžké. Vydat se celým svým životem Pánu Ježíši k následování nakonec odmítl.

Ovšem, bratři a sestry, není to podobné v našem případě i v té duchovní rovině? Pokud máš Krista, pak jsi dosáhl největšího bohatství, jaké lze dosáhnout. Jak se cítíš? Cítíš se dobře. Uspokojivě? A stačí ti takovéto křesťanství? Tohle kázání, bratři a sestry, není zaměřeno proti bohatým lidem. Někdy naopak s obdivem sleduji, jak mnozí bohatí lidé dokáží finančně podporovat např. sociální nebo zdravotní projekty, nebo když podporují dobré mise, či dokonce misii. Pokud takovíto lidé dokáží investovat své peníze **pro slávu Boží**, pak díky Bohu za jejich vřelé srdce. Ovšem bohatství jako takové má jedno velké nebezpečí. Že se člověk stane snobem. Někým, kdo má nos nahoru a kdo není schopen již vnímat věci obyčejného života. A já o tom mluvím právě proto, aby v tom našem duchovním bohatství jsme se také nestali takovými duchovními snoby. Abychom se na nevěřící nedívali z patra a abychom jim chtěli a toužili dát z našeho bohatství, které máme v Ježíši. Abychom nepřemýšleli tak, že jsme lepší než oni, protože jsme věřící. Abychom následovali Pána Ježíše, který se v lásce a pokoře rozdál celému lidstvu! A abychom věděli, že ani Kristus sám o sobě nepřemýšlel, že je dobrý. Vždyť to řekl tomu boháči, když ho oslovil: „**Mistře, dobrý!**“ Pán mu na to řekl: **Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.** Nežijme, bratři a sestry, uspokojivé křesťanství. Nežijme své životy tak, aby nás Pán musel napomínat podobně jako laodicejské v knize Zjevení: „**Vím o tvých skutcích; nejsi studený ani horký. Kéž bys byl studený anebo horký! Ale že jsi vlažný, a nejsi horký ani studený, nesnesu tě v ústech. Vždyť říkáš: Jsem bohat, mám všechno a nic už nepotřebuji! A nevíš, že jsi ubohý, bédný a nuzný, slepý a nahý.**“ Jinými slovy, milí přátelé, tím chci říct, abychom nebyli uspokojeni sami v sobě. Abychom si neříkali, že takhle nám to stačí. Abychom si uvědomili, že je to pouze falešné uspokojení. A že v Pánu Ježíši Kristu nemáme zodpovědnost jen sami za sebe, ale také za šíření evangelia duchovně nuzným, za společenství církve, které tvoříme, za budoucí generace, které přijdou po nás a kterým máme být dobrým svědectvím. Ten bohatý muž, ačkoliv se snažil dodržovat Boží přikázání, nebyl vnitřně uspokojen. Jeho bohatství mu nakonec nestačilo. Něco mu scházelo. A to něco bylo právě **milování Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou silou.** A to slovo celým znamená absolutní zřeknutí se dosavadního života. **Rozdej všechno, co máš a následuj mne.** To říká Kristus mne i tobě! Vůle Boží pro mne i pro tebe je nést evangelium, modlit se, pracovat pro Boží království, sloužit skutky lásky tam, kde mne a tebe Pán posílá, tam, kde jsou potřební. Nenechávat si Krista pro sebe, ale v pokoře rozdávat Boží lásku i tam, kde je to velmi těžké. I se sebezapřením.

To je totiž vůle Boží a pouze služba lásky Kristovy může plně uspokojit tvé srdce. Pokud ale se nebudeš ptát na Boží vůli, pokud nebudeš mít srdce vydané Pánu a ochotné Jej následovat, pak tvá duše bude hledat uspokojení jinde. ***A pak se může velice lehce stát, že tvé dobré duchovní bohatství v Ježíši Kristu se stane špatným duchovním bohatstvím.*** Jak se to může stát? Velice jednoduše. **Vlažné křesťanství totiž nenaplnuje duši.** A stejně jako materiálně bohatý člověk není uspokojen a chce stále víc, pak je to podobné i v té duchovní oblasti. A můžeme to vidět názorně na celé kdysi křesťanské Evropě. Celé národy opustili Boha a křesťanské hodnoty a uspokojení se hledá ve všem možném. V materiálu, v hojnosti, v jiných náboženstvích. Globálně vzato není mnoho těch, kteří zůstali věrnými uctívající Hospodina. Ovšem i z těchto Hospodinových služebníků je mnoho těch, kteří jako by k té své víře v Krista potřebovali přidat ještě něco navíc. Nějak ten svůj život víry obohatit. Jejich křesťanství je neuspokojuje a zřejmě se domnívají, že když budou uctívat a poznávat i jiné náboženství, že budou bohatší. Jak se ale na to dívá Hospodin?

Četli jsme to u toho vidění proroka Ezechiele. Co on viděl? **Duch Hospodinův ho přivedl do chrámu v Jeruzalémě a v průchodu severní brány byl oltář a u něho modla žárlivosti.** Pak mu duch řekl, aby se prokopal zdí. Když to udělal, tak spatřil místnost, kde se děly tajné ohavnosti: **Vešel jsem a uviděl všelijaká zpodobení plazů a ohydných zvířat a všelijaké hnusné modly izraelského domu, vyryté po zdech kolem dokola. A před nimi stojí sedmdesát mužů ze starších domu izraelského, uprostřed nich Jaazanjáš, syn Šafanův. Každý z nich má v ruce svou kadidelnici a vzhůru stoupá oblak vonného kouře z kadidla. Řekl mi: „Viděl jsi, lidský synu, co páchají starší izraelského domu potmě, každý v pokojíku s obrazy svých model? Říkají: ‚Hospodin nás nevidí, Hospodin zemi opustil.‘ Na dalším místě pak viděl ženy, jak oplakávaly boha Tamůza. A přímo před vchodem do Božího chrámu bylo asi 25 mužů, kteří se klaněli východním směrem k slunci. Co Izraelcům na to tehdy řekl Bůh? Stále znovu mě urážejí. Také já budu jednat v rozhořčení, nebude mi jich líto a nebudu znát soucit. Pak budou ke mně volat mocným hlasem, ale já je nevyslyším.“** Myslíte si, bratři a sestry, že tohle vidění se týkalo pouze tehdejších Izraelců? Mám za to, že nikoliv. Lidstvo je stále stejné a netýká se to ani pouze křesťanské Evropy. Týká se to vlastně každého z nás. I nás zde v Růžďce. Po celý týden, bratři a sestry, jsem se modlil a hledal správné slovo na dnešní neděli. A pořád jako by Bůh mlčel. Ve skutečnosti to ale nebyl mlčící Bůh, ale mé roztěkané srdce, které nebylo schopno se pořádně před Hospodinem ztišit. A protože to Duch Boží se mnou neměl lehké, tak mi dal v sobotu nad ráno sen, s kterým jsme se probudil. Věděl jsem, že ten sen je od Boha. V tom snu jsme byli my všichni z růždeckého sboru shromážděni zde na farním dvoře. A na dvoře byla velká hromada takových malých kostek nebo cihel. Zeptal jsem se, ***kdo to tady vysypal?*** A jeden „neznámý“, který ale patřil k nám, řekl: ***To jsou moje kostky, chci tady k modlitebně přistavět ještě jeden pokoj, abych v něm mohl provádět tajné věci a nikdo mě neviděl.*** Já na to odpověděl, že by to ale muselo schválit staršovstvo. A on že se na něj obrátí. Já sám jsem pak v tom snu kázal o tom, že liberální přístup k víře a tolerance života v hříchu vede k záhubě Božího lidu. Milí přátelé, žádné vidění a žádný sen, by neměl vést k odsouzení nějakého člověka. Proto ten dotyčný je neznámý. A nedosazujte si tam, prosím, nikoho. Leda sami sebe. Protože ten sen má především varovat každého jednotlivce. I mne a tebe! Zkoumej, tedy každý sám sebe, jestli patříš k těm, kteří ke své víře v Krista, k tomu chrámu svého srdce, nepostavili ještě jinou modlu nebo oltář. Každý jistě máme právo na svou třináctou komnatu, možná z obavy odsouzení druhými lidmi, na druhou stranu ale vezme, že tak jak se píše v 90. žalmu, že **Bůh si před sebe klade naše nepravosti, do světla své tváře naše tajné hříchy.**

Jaké je tedy tvé duchovní bohatství? Raduješ se v něm, anebo ti něco schází? Vede tě k nespokojenosti anebo prostotě ducha? **Blaze chudým v duchu** znamená, blaze těm, kteří žijí pouze v Kristu a pro Krista a nepotřebují tak, obohacovat svůj duchovní život žádnými modlami. Necht' je tedy tak i mezi námi, bratři a sestry, a pokud ti něco schází, pak vez, že **pokrmem Pána Ježíše je konat vůli Boží.** Budeš-li činit jako On, rozdávat se a Krista následovat pak budeš vskutku bohatý a spokojený. A pokud si připadáš nedostatečný? Pokud si připadáš, že bys nevešel tím uchem jehly ke spáse? Zdá se ti to nemožné? Ježíš k tomu říká upokojivé: **„U lidí je to nemožné, ale ne u Boha; vždyť u Boha je možné všecko.“** Tak v Něho doufej a konej jeho vůli, nic víc k tomu nepotřebuješ. Amen. modlitba

Píseň 568 (písně k Večeři Páně 397, 483)

Slovo posláni: Filipským 4, 8-13

Požehnání: Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen. Píseň 489